

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/40/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1517010753
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Richard Molnár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1517010753.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Richarda Molnára a sudkýň JUDr. Ivety Zelenayovej a Mgr. Marcely Kosovej, v trestnej veci obžalovaného M. B., pre trestný čin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. k § 324 ods. 1 Tr. zák. číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 457/2003 Zb. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 4T/102/2017 zo dňa 17.09.2018, na verejnom zasadnutí konanom dňa 19. júna 2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného M. B., nar. XX.XX.XXXX v N. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 4T/102/2017 zo dňa 17.09.2018 bol obžalovaný M. B. uznaný za vinného z trestného činu lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. k § 324 ods. 1 Tr. zák. číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 457/2003 Zb. zák., na tom skutkovom základe, že:

M. B. a O. G. (osobitne odsúdený v inom konaní) dňa 12.12.2003 v čase asi o 19.00 hod. vedľa F. cesty na lúke pri Y. ramene oproti S. námestiu v N. 5, lúpežne prepadli poškodeného O. U., pričom O. G. udrel poškodeného do tváre, ktorý následne padol na zem, M. B., ktorý bol od poškodeného vzdialený cca 5 metrov, pribehol k nemu a ako ležal na zemi, tak sa poškodeného opýtal: „Čo od nás chceš, daj nám svoje peniaze!“ a počas toho ho obaja kopali do oblastí tváre, hrudníka a celej hlavy, pričom ako pokračovali obaja v kopaní do tela poškodeného, tak M. B. neustále opakoval: „Daj mi svoje peniaze, kde máš peniaze“, pričom O. U. im hovoril, že ich všetky minul na vyplatenie dlhu v reštaurácii W., následne začali U. prehľadávať vrecká na nohaviciach a bunde, pričom proti útokom si U. zakrýval rukami tvár a keď u U. nenašli žiadne peniaze, tak mu B. strhol retiazku z krku ako aj náramok z ruky striebornej farby, pričom pred fyzickým útokom M. B. zobral U. mobilný telefón zn. NOKIA 3310, IMEI čísla XXXXXX/XXXXXX/X, ktorý predtým O. U. kúpil od M. B. v ten deň za sumu 1.200 Sk, svojim konaním spôsobili poškodenému O. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, U. škodu vo výške 239,91 € a zranenia s dobou liečenia do 7 dní.

Za uvedený trestný čin mu súd podľa § 37 Tr. zák. účinného do 31.12.2005 upustil od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 1T/66/2005 zo dňa 01.02.2006, právoplatný dňa 24.02.2006, ktorým bol obžalovanému M. B. uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky so zaradením na jeho výkon do I. NVS, nakoľko pokladá trest uložený týmto skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočný.

Proti tomuto rozsudku podal riadne a včas odvolanie obžalovaný M. B., ktoré bolo doručené súdu prvého stupňa 25.09.2018 (č.l. 587), ktoré doplnil písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa 06.03.2019 (č.l. 597), z obsahu ktorého vyplýva, že žiada zrušiť všetky odsúdenia, ktoré má v registri trestov.

Ďalším podaním doručeným súdu prvého stupňa 06.02.2019 (č.l. 594-595) prostredníctvom svojho obhajcu M. O. Y. sa domáhal aj upustenia od uloženia súhrnného trestu aj vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 2T/37/2018. Preto navrhol, aby krajský súd jeho odvolaniu vyhovel a sám rozhodol tým spôsobom, že upustí u obžalovaného od uloženia súhrnného trestu aj vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 1T/66/2005 zo dňa 01.02.2006 a trestnému rozkazu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/37/2018 zo dňa 19.06.2018.

K odvolaniu obžalovaného sa okresný prokurátor pre Bratislavu V nevyjadril.

Za splnenia podmienok v zmysle § 293 ods. 5 Tr. por. sa verejné zasadnutie vykonalo v neprítomnosti obžalovaného M. B., nakoľko bolo telefonicky zistené, že dňom 16.6.2019 bol prepustený z výkonu trestu odňatia slobody a v zmysle § 294 ods. 1, ods. 2 Tr. por. sa verejné zasadnutie vykonalo v neprítomnosti poškodeného O. U..

Obhajca obžalovaného sa na verejnom zasadnutí sa v plnom rozsahu pridržiaval odvolania.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.) primárne konštatoval prípustnosť odvolania obžalovaného M. B. (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil pritom, že odvolanie obžalovaného M. B. nie je dôvodné, vzhľadom na správnosť a zákonnosť napadnutého prvostupňového rozsudku.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že povinnosťou odvolacieho súdu na základe revízieho princípu, determinovaným uvedeným ustanovením, je preskúmanie len tých výrokov, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a preskúmanie správnosti postupu konania, ktoré predchádzalo týmto napadnutým výrokom. Výnimkou z uvedenej zásady je to, že odvolací súd musí prihliadať aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku, t. j. dovolania v zmysle ustanovenia § 371 ods.1 Tr. por. Takéto chyby však v posudzovanom prípade zistené neboli.

V nadväznosti na vyššie uvedené zistenia, ako aj vzhľadom k podanému odvolaniu obžalovaného M. B. a z toho vyplývajúceho rozsahu prieskumnej povinnosti, odvolací súd nepreskúmaval výrok o vine, vrátane právneho posúdenia skutku.

Odvolací súd v tomto smere iba konštatuje, že obžalovaného M. B. poučil súd o jeho právach, urobil na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17.09.2018 vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., následne prvostupňový súd prijal vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 7 Tr. por. Je nutné uviesť, že pred prijatím vyhlásenia okresný súd obžalovaného poučil o jeho právach, o zmysle priznania, jeho význame a prípadnom ďalšom postupe. Súd prvého stupňa obžalovanej položil podľa § 257 ods. 4 a § 333 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. por. otázky, na ktoré obžalovaný odpovedal kladne a až potom rozhodol okresný súd podľa § 257 ods. 7 Tr. por. uznesením, že vyhlásenie obžalovaného prijíma a s poukazom na ustanovenie § 257 ods. 8 Tr. por. tiež rozhodol, že nevykoná dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal skutok a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Vzhľadom na uvedené, nezistiac žiadne procesné pochybenie v postupe prvostupňového súdu v súvislosti s vyhlásením obžalovaného a jeho prijatím v zmysle § 257 Tr. por., odvolací súd sa zaoberal len výrokom o treste, ktorý bol napadnutý prejednáváním odvolaním obžalovaného.

Úvodom je potrebné uviesť, že okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, riadiac sa ustanovením § 168 Tr. por., podrobne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov vo vzťahu k

výroku o treste. Z odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení v otázke rozhodovania o spôsobe za akých okolností prišlo k upusteniu od uloženia súhrnného trestu. Krajský súd sa preto v týchto smeroch stotožňuje s presvedčivým a správne odôvodneným rozsudkom prvostupňového súdu a v ďalšom na ňom odkazuje s tým, že považuje, na podklade podaného odvolania, za potrebné zdôrazniť nasledovné:

Odvolací súd zhodne so súdom prvého stupňa dospel k záveru, že dostatočným a vystihujúcim všetky zásady ukladania trestov bolo podľa § 37 zákona účinného do 31.12.2005 upustenie od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 1T/66/2005 zo dňa 01.02.2006, ktorý nadobudol právoplatnosť 24.02.2006, kde bolo obžalovanému M. B. uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 roky so zaradením na výkon trestu do I. nápravno-výchovnej skupiny.

Obžalovaný M. B. bol doposiaľ 15-krát súdne trestaný, v odvolacích dôvodoch poukázal na tú skutočnosť, že žiada upustiť od uloženia súhrnného trestu ku všetkým odsúdeniam, prostredníctvom svojho obhajcu modifikoval svoje odvolanie v tom smere, že žiadal aj upustiť od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Bratislava V z 19.06.2018 sp. zn. 2T/37/2018.

Tieto odvolacie námietky sú nedôvodné a boli zamietnuté a to z toho dôvodu, že skutok, pre ktorý bol odsúdený Okresným súdom Bratislava V spáchal 21.04.2018, teda po právoplatnom odsúdení, v danom prípade sa jedná o recidívu a vo vzťahu k tomuto skutku nie je možné uložiť ani súhrnný trest, nakoľko tento skutok nespáchal pred tým ako bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok súdu prvého stupňa a z tohto dôvodu nie je možné ani upúšťať od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k tomu skutku, nakoľko sa nejedná o súbeh trestnej činnosti, ale o recidívu.

Z uvedených dôvodov bolo odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuté, pretože zákonné dôvody vylučujú takýto postup, ktorého sa dožadoval obžalovaný, či už samostatne alebo prostredníctvom svojho obhajcu v odvolacích dôvodoch.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.